



בית משפט השלום בירושלים

ת"א 10-10-31255 קרייאף (קטין) ואח' נ' נביות טבע הגליל בע"מ ואח'
ת"א 14-02-56109 נביות הטבע הגליל בע"מ ואח' נ' קרייאף ואח'

לפני כבוד השופט מרים אילני

- תובעים**
1. עידן קרייאף (קטין)
 2. עינת קרייאף
 3. פנחס קרייאף

על ידי ב"כ עוזיירון מויאל

נגד

- נתבעות**
1. נביות טבע הגליל בע"מ
 2. הפניקס חברה לביטוח בע"מ

על ידי ב"כ עוזייד ארנה מאירוב

פסק דין

1. התבע 1 (להלן: החובן), יליד דצמבר 2007, נכווה לטענתו ביום 19.10.2008, בהיותו כבן 10 חודשים, מומים רותחים שנשפכו עליו ממתקן מים (להלן: המתקן) שרכשו הוריו, התובעים 2 ו- 3 (להלן: ההורים או האם והאב) מאת הנتابעת 1 (להלן: נבנזה). התובעים תובעים את נזקי התבע, כמו גם נזקים העצמאים של ההורים. הנتابעות, נביות והחברה שבטחה אותה, הגיעו לתביעה נגד ההורים בטענה כי כהוריו התבע המופקדים על בטחוננו, לא השגיחו על התבע ובקץ גרמו לו נזקו. הדיון בתביעות אוחד והצדדים חולקים הן בשאלת האחריות והן בשאלת הנזק.

רקע עובדתי

2. נסיבות האירוע נלמדות למשה רק מתחילה של אחיו של התבע, מרדיי (להלן: האח), עליו נחקר ביום 30.1.14, בהיותו כבן 15 וחצי. האח מתאר בتفاصיל ובחקירה כי ביום התאונה יצא האם לשידורים בבנק והוא, שהיה בן 10 במועד התאונה, ואחותו, שהייתה בת 12 וחצי, שמרו על התבע בבתיים. האח מתאר כי באותה תקופה התבע התחליל ללכת, זחול ונומך בחפצים כדי להתקדם וכדי לעמוד (עמ' 25 שוי 8, עמ' 26 שוי 22). האח מתאר כי באותו יום ראה את התבע זוחל לעבר המתקן, קופס במתקן ונעמד (עמ' 27 שוי 9). הוא ציין כי המתקן היה סמוך למקרה, וכי בעת שהסתובב לכיוון



בית משפט השלום בירושלים

ת"א 10-05-31255 קרייאף(קטין) ואח' נ' נביות טבע הגליל בע"מ ואח'
ת"א 14-02-56109 נביות הטבע הגליל בע"מ ואח' נ' קרייאף ואח'

המקרה כדי להוציא מים, שמע מים זורמים, הסטובב לכיוון התובע וראה אותו אוחז בברז המים החמים של המתקן וכל המים נשפכים עליו (עמ' 24 שוי 4).

3. הנتابעות חולקות על נסיבות האירוע כפי שתוארו על ידי האח, וטענות כי לנוכח עדותה של האם בתצהיר (סעיף 8) ובחקירה (עמ' 42 לפרטוקול הדיון מיום 19.5.2014, שוי 20), לפיה היא כיבתה את המתקן בשעה 00:00 בבוקר, כשבשעתו לפני האירוע הנטען, לא ייתכן כי טמפרטורת המים באוטה השעה גרמה לככיה הנטענת. עוד טענות הנتابעות, כי נביות בדקה את המתקן ומצאה כי ברז הביטחון שהיה מותקן בו, לשם מניעת זרימת המים החמים, היה תקין, ולכנן לא יתכן כי התובע נפגע בתוצאה מים רותחים שנלו מן המתקן.

4. לאחר שבתנתתי את טענות הצדדים, מצאתי לקבל את גרסת התובעים באשר לאופן בו ארעה התאוננה. מצאתי את עדותו של האח מהימנה וקוהרנטיות. עדותו של האח נתמכת בטייעוד של שיחת שערכה נציגת נביות עם האב, סמוך לקרות האירוע, בה מתאר האב כי התובע שיחק במתקן ונשפכו עליו מים רותחים (סעיף 22 לתצהיר הגבי אורית זכרוני). תמייהה נוספת לאח כי מנגנון הפגיעה המתואר מתאים שאמרה המומחית מטעם בית המשפט בחקירותה. המומחית ציינה כי מנגנון הפגיעה המתואר מתאים למראה של חקלת, ובלשוןה "אני חושבת שהוא די ברור שהמים נשפכו על היד בזמן הפגיעה מלunganה והיד הייתה קצת במנוחה כלומר עם גב היד כלפי מטה, שזו תנוצה די טיפולית לילדים" (עמ' 38 שוי 19-18 בפרטוקול הדיון מיום 19.5.14).

5. לנוכח האמור, מסקנתי היא כי התובע נפגע בעת שאח' בברז המים החמים של המתקן, כאשר מים חמים נלו על ידו השמאלית.

האחריות

6. אין חולק כי המתקן נרכש על ידי ההורים מאות נביות בתאריך 10.9.2007, כמנה לבנייה לפני התאוננה. אין גם חולק, כי ברז המים החמים של המתקן כלל מנגנון מיוחד המאפשר את זרימת המים החמים רק לאחר לחיצה מיוחדת על הלשונית (עדות האם בעמ' 40 שוי 14-16 לפרטוקול הדיון מיום 19.5.15, סעיף 8 לתצהיר של מנהל השירות הארצי של נביות, מר ולרי שנידרמן). הנتابעות אף לא מכחישות כי תינוק בן 10 חודשים לא מסוגל להפעיל את מנגנון הבטיחות של ברז המים החמים (סעיף 4 לתצהיר שנידרמן).

7. לנוכח העובדות שתוארו לעיל, אפנה לבחון כיצד נפגע התובע בעת שאח' בברז המים החמים והאם מנגנון הביטחון יהיה במתקן היה תקין.



בית משפט השלום בירושלים

ת"א 31255-05-10 קרייאף(קטיו) ואח' נ' נביות טבע הגליל בע"מ ואח'
ת"א 56109-02-14 נביות הטבע הגליל בע"מ ואח' נ' קרייאף ואח'

8. התובעים טוענים כי מגנון הביטחון היה פגום, וכי מחדלי נביות פגעו ביכולתם להוכיח זאת. לכן, על פי הטענה, נביות, שספקה את המתקן, אחראית לנזק שנגרם עקב הפגם במוצר. נביות טוענת מנגד, כי התובעים העבירו את המתקן לבדיקתה, והבקרה שערכה הראתה כי המתקן היה תקין ומגנון הביטחון פעל כהלכה (סעיפים 10 לתחביר שניידרמן). لكن לטענה, היא אינה אחראית לנזקי התובע.

9. במחולקת זו, עמדתי כעמדת התובעים לפיה, נביות גרמה לתובעים נזק ראייתי המעביר את הנטול ~~אל הנتابעות לשכנע כנחותם~~ לא היה פגום.

10. כידוע, דוקטרינת הנזק הראייתי מעבירה את נטל השכנוע ביחס לאוthon עובדות אשר הנטבע פגע באפשרותו של התובע להוכיח. על מנת להעביר את נטל השכנוע לפי דוקטרינת הנזק הראייתי על התובע להוכיח שני תנאים מצטברים: האחד, כי נגעה יכולתו להוכיח את טענותיו; השני, כי העדר יכולתו להוכיח את טענותיו נגרם כתוצאה ממחדל רשלני של הנtabע. (ראו למשל, ע"א 361/00 ד'אהר נ' סרן יואב, פ"ד נט(4) 310, פסקה 19 (2005) (להלן: פסק דין ד'אהר), וכן ע"א 7895/08 קלינה אלינזר ובניו הנדסה תכנון ובנייה (31.8.2011) (להלן: פסק דין קלינה), והאסמכתאות בפסקה 13).

11. כפי שצווין לעיל, נביות ערכה בדיקה עצמית של המתקן והגיעה למסקנה כי המתקן תקין. בקשה התובעים לבדוק את המתקן על ידי מומחה מטעם או מומחה אובייקטיבי, לא נענה בטענה כי המתקן הועבר לשימושו של לקוח אחר (לאחר חילפת הברושים, מטעמי היגיינה) (סעיף 11 לתחביר שניידרמן). נביות העבירה את המתקן ללקוח אחר, קודם בדיקתו על ידי התובעים, למורת שידעה או הינה עליה לדעת כי שאלת תקינותו של המתקן תעמוד בלב המחלוקת בין הצדדים, כבר בתאריך 26.11.2008 זמן קצר לאחר התאונה, יצר ב"יכ התובעים קשר עם נביות במטרה לקבל פרטים על המתקן ועל הבדיקות שערכו (ראו נספח 2 לתחביר האם).

12. בנסיבות אלו לא יכול להיות ספק כי המחדל של נביות בהעברת המתקן ללקוח אחר, גרם לתובעים נזק ראייתי שמנע מהם את האפשרות לבדוק את המתקן על ידי מומחה מטעם או מומחה בית המשפט, והמסקנה המתחייבת היא, כי נטל השכנוע עבר לנtabעות. יפים כאן דברי כב' השופט ארבל בפסק דין קלינה, שם נטען לפגם בסולם (פסקה 14):

"הסולם החזק במחסנה של המערצת לאחר התאונה. הבדיקה היחידה שנעשתה לו בקשר עם התאונה הייתה על ידי חברת הביטוח של המערצת שצילה את הסולם. כי אז, ועוד בטרם נפתחו הליכים משפטיים בעניין



בית משפט השלום בירושלים

ת"א 10-05-31255 קרייאף(קטין) ואח' נ' נביות טבע הגליל בע"מ ואח'
ת"א 14-02-56109 נביות הטבע הגליל בע"מ ואח' נ' קרייאף ואח'

התאונה, החליטה המערערת להשליך את הסולם כגרוטאה. זאת, אף על פי שהייתה עלייה להניח כי ליום יידרש הסולם שהיה הראייה החפכית היחידה בתיק זה, לצורך ברור נסיבות התאונה בה נפגע המשיב 1. במנשא זה יקרה המערערת נזק ראייתי בלבד למשיב 1 בהוכחת תביעתו, המצדיק את העברת נטל ההוכחה לשכמה".

13. בוחנתי את טענות הנتابעות בכל הנוגע לתקינות המתקן, ולא שוכנעתי כי עלה בידיהם לשכנע כי המתקן היה תקין או שהפגם שהוא בו נוצר לאחר שהמתקן יצא משליטתה של נביות.

14. הנتابעות, מבטשות את טענותיהם בדבר תקינות המתקן על בדיקה עצמית שנערכה על ידי נביות. מר שניידרמן תיאר בתצהירו, כי המתקן נבדק על ידי טכני בשם ויקטור מרוויאן שאינו עובד עוד בנביות, וכי בהתאם להוראותיו של שניידרמן, הטכני מילא את המתקן במים וחיבר אותו לחשמל. לאחר 48 שעות שניידרמן בדק את המכשיר עצמו ומצא כי המתקן, לרבות ברז המים החמים תקין ולא היו נזילות (סעיף 10 לתצהיר).

15. מר שניידרמן צירף לתצהירו (נספח ג) "טופס בדיקת מתקן" שמולא על ידו (להלן: טופס הבדיקה). בטופס הבדיקה מצוין כי המתקן שנבדק נמצא תקין. כמו כן, צוין כי המתקן בוצע כתום וכי שנת ייצור היא 2008.

16. אין צורך להזכיר מיללים באשר למשקל שיש ליתן לבדיקה עצמית שנעשתה ללא ביקורת של הצד השני או של מומחה אובייקטיבי, ורק מון הטעם זה ניתן לומר כי הנتابעות לא הרימו את הנTEL המוטל עליהם. זאת ועוד, זיהוי המתקן כמתקן בוצע כתום משנת ייצור 2008 מעלה ספק רב באשר לזרות המתקן לגבי מולא טופס הבדיקה. ראשית, ההורמים הצהירו כי המתקן הינה בוצע שנתי (סעיף 3 לתצהיר ההורמים), וכך גם מופיע בהසכם הרכישה של המתקן (נספח 2 לתצהיר ההורמים). גם נציגת נביות, הגב' אורית זכרוני ציינה בחקירתה (עמ' 31 שוי 24 לפרטוקול הדיוון מיום 5.6.2014), כי המתקן היה בוצע שנתי. תיאור דומה מופיע גם בצילום מסכי המחשב שצורפו בנספח א' לתצהיר של הגב' זכרוני, המתארים את השיחות בין ההורמים ובין נציגים של נביות (להלן: המספרים), ראו למשל מס' 8 "בר מנוצב – שמנת". שנית, המתקן סופק להורמים בשנת 2007 ובטופס הבדיקה מתואר מתקן שנתי יצورو היא 2008. שלישי, נביות אישרה כי אין ניהול סריאלי של המתקנים (עמ' 47 שוי 31) וכי המתקן הועבר לבדיקה בצרוּף פתק עם קוד הלקוּח (עמ' 46 שוי 4). בנסיבות אלו, יש סבירות גבוהה כי המתקן שנבדק הוא מתקן אחר. טענת התובעים כי מדובר בטופס מזויף וכי המתקן הועלם במכoon, לא הוכח, ואין להוציא מכלל אפשרות כי הדבר נעשה בשגגה באופן שהפטק עם פרטיו התובעים לא צורף למתקן הנכוֹן. כאמור מושג יאמר כבר עתה, כי מון הטעם הזה, אני דוחה את



בית משפט השלום בירושלים

ת"א 10-05-31255 קרי אף(קטין) ואח' נ' נביות טבע הגליל בע"מ ואח'
ת"א 14-02-56109 נביות הטבע הגליל בע"מ ואח' נ' קרי אף ואח'

בקשת התובעים להטיל על נביות פיצויים עונשיים. עם זאת, לא יכול להיות ספק כי התהיות שעולות לנווכח סימני זההו השונים בין המתקן מושא התביעה ובין המתקן המתואר בטופס הבדיקה, מובילות למסקנה כי נביות לא עדמה בנטל המוטל עליה בהתאם לדוקטורינת הנזק הריאיתית, לשכנע כי המתקן היה תקין. הנטיות טוענות כי צבע המתקן משמשות דקורטיבית בלבד (עמ' 46 שוי 11), ולכן אין לייחס לכך חשיבות. וכן מן הבדיקה הפונקציונלית, אין משמעות לצבע המתקן. ואולם לצבע המתקן חשיבות בזיהוי המתקן, במיוחד כאשר אין סימן סריאלי של המוצר וגם מר שניידרמן אישר בחקירתו כי צבע יש חשיבות בזיהוי המתקן (עמ' 50 שוי 10) ולא בכך הוא טרח לרשום את הצבע בטופס הבדיקה.

17. הנטיות טוענות כי גם אם היה פגם במתקן, הפגם נוצר לאחר שהמתקן יצא משליטתה של נביות, ולכן אין הוא אחראיות לנזקי התובע. להוכיח טענתן מפנות הנטיות לティーוד שיחות מיום 4.1.2008 שהתקיימו בין ההורמים ובין נציג של נביות (ראו מסכים 6-4). הנטיות טוענות כי מן השיחות עולה, כי ההורמים התלוננו ביום ו' על תקלת במתקן ("לא יוצא מים מן הברזים" (עמ' 4)), וכי הם לא הסכימו להמתין עד יום אי' לבואו של טכני, וכן סוכם לפצותם במקום לשולח טכני. איןティーוד במסכים על תיקון המתקן, והאב אישר בחקירהו כי יתכן ויגיסו תיקון את המתקן (עמ' 21 שוי 5-1 לפורוטוקול הדין מיום 30.1.2014), ומכאן מסיקות הנטיות כי המתקן תוקן על ידי ההורמים או מי מטעם בניגוד להוראות היצורן, ובכך גרמו לפגם במתקן.

18. אין בידי לקבל טענות אלו. הנזק הריאיתי שגרמה נביות באירוע המתקן לבדיקת התובעים, לא מאפשר לבדוק את טענותיה בכל הנוגע לנזק שגרמו התובעים, אם אכן תקנו בעצמם את המתקן בניגוד להוראות היצורן.

19. מכל הטעמים שליל, מסקנתי היא כי לנוכח הנזק הריאיתי שגרמה נביות באירוע המתקן לבדיקת התובעים, על הנטיות הנטל לשכנע כי ברז הביטחון של המים החמים היה תקין, ובנטל זה חן לא עמדנו.

20. הנזק הריאיתי שנגרם לתובעים פוגע ביכולת התובעים להוכיח כי המתקן היה פגום או כי נביות התרשה בשיווק המוצר הפגם, באספקתו ובתחזוקתו. לא ברור מה היה הפגם, متى הוא נוצר, מה גרים לו והאם ניתן היה למנוע או להזיר מפניו. בנסיבות אלו, לא עליה בידי הנטיות להוכיח כי נביות לא התרשה. משקעתי כי אני מקבלת את גרסת התובעים כאשר לאופן קרונות האירוע, המסקנה היא כי פגם בברז הביטחון של המים החמים הוא שגרם לזרימת המים החמים בעת שהትובע, בתינוק, אח' בו, והוא שגרם לצלקת בידו.



בית משפט השלום בירושלים

ת"א 10-5-31255 קרייאף(קטין) ואח' נ' נביות טבע הגליל בע"מ ואח'
ת"א 14-02-56109 נביות הטבע הגליל בע"מ ואח' נ' קרייאף ואח'

.21. יוער כי התובעים וnochו בסיכוןיהם את טענותם (בסעיף 18 לכתב התביעה), בכל הנוגע לאחריות של נביות לפי כוח חוק האחריות למוצרים פגומים, התש"מ- 1980 ולכן איני נדרש לדון בטענה זו.

אחריות ההורים

.22. כפי שעולה מן העובדות שתוארו לעיל, האם הותירה תינוק בן עשרה חודשים, שנמצא בשלבי הליכת ראשוניים, זוחל ונאחז בחפצים על מנת להימד ולהתקדם, להשחתם של ילד בן 10 וילדה בת 12 וחצי, והלכה לעשותות סיידורים בבנק.

.23. ההורים טוענים, כי אין כל התרשלות בהותרת תינוק להשחת אחיו הגדולים וכי מכל מקום, בנסיבות המקרה דן, גם ההורים לא יכולים למנוע את הנזק שנגרם לתובע, בשבריר השניה שבו הוא נאחז במתוך.

.24. השאלה האם הותרת תינוק להשחתם של ילדים בגילאי 10 ו- 12, מהוות התרשלות, תליה באופיים, בגורותם ומידת אחריותם של האחים המשגיחים כמו גם באופיו של התינוק הנתון להשחה. הדבר תלוי גם במשך הזמן שהילדים נדרשים להשghi. אין דומה הריכזו הנדרש לשם השגחה, לפרק זמן של מספר דקות לריכזו הנדרש לפרק זמן ממושך שאז יש לצפות כי הילדים המשגיחים יאבדו את הסבלנות והריכזו ויפנו לעסוק בעיסוקיהם. נכון אני להנition, ואין הדבר נקי מספקות, כי במצב הדברים הרגיל, הותרת התובע להשחת אחיו לפרק זמן קצר של חצי שעה כבמקרה דן (עדות האם, עמי 41 שי 1) לא הייתה מהוות התרשלות מצד החורים. יחד עם זאת, בנסיבות המקרה דן, לנוכח השתלשלות האירופים עד לתאונה המצערת, בנסיבות בהן האם הייתה מודעת לפגם במתוך ולצורך להיזהר מפניו, מצאתי להטיל על ההורים 20% מן האחריות לקרותה הנזק. להלן אסביר את מסקנתי.

.25. ההורים מתארים בתצהיריהם כי בבוקר يوم התאונה גילו שלולית ענקית של מים בסמוך למתוך, ורביע מכמות המים במתוך התרוקנה (סעיף 5 ל拄חיר האב וסעיף 8 ל拄חיר האם). האם מתארת כי כבתה את המותקן והתקשרה לנביות כדי להזמין טכני, וזה הבטיחה כי נציג מטעמה יחוור אליה במהלך היום. לטענתה הנציג חזר אליהם רק לאחר התאונה (סעיף 8 ל拄חיר האם).

.26. האם שידעה שיש פגם במתוך (פרוטוקול הדיון מיום 19.5.2014, עמי 41 שי 20) לא הזירה את האחים לבב לאפשרו לתובע להתקרב למתוך (עמי 41 שי 5), למרות שמדובר בתינוק שזוחל ונאחז בחפצים, מצב בו הסיכוי שיתקרב למתוך הפגום ויאחז בו הוא גדול ביותר.



בית משפט השלום בירושלים

ת"א 31255-05-10 קריינפ(קטין) ואח' נ' נביות טבע הגליל בע"מ ואח'
ת"א 56109-02-14 נביות הטבע הגליל בע"מ ואח' נ' קריינפ ואח'

27. ההורים טוענים כי גם אם ידעו על פגם במתיקן שגורם לנזילה, הם לא ידעו כי ברז הביטחון של המים החמים לQUI וכי מכל מקום הם כיבו את המתיקן כבר בשעה 00:05 בבוקר כאשר התאונה אירעה בסביבות השעה 00:12 (עמ' 42 שוי 20), ולכן הם לא יכולים לצפות את התאונה באופן שבו היא אירעה.

28. אין בידי לקבל את טענות ההורים. על אף שההורים לא ידעו מהו בדיקת טיבוב של הפגם שהיה במתיקן, היה עליהם לדעת כי יש להזהיר את ילדיהם מפני האפשרות שהשימוש בו עשוי לגרום נזק. זאת ועוד, מחלוקת האם עולה בבירור, כי היא הייתה מודעת לסכנה שבמתיקן עקב פגימותיו. וכך היא מшибה לשאלות ב"כ נביות".

"ת. הגડולים ידעו שיש תקלת במתיקן. בטע שידעו הם כמו איתני."

ש. אמרת להם לפני יצאת מהמתיקן מוקלקל והודעת לנביות ושלא ייעוז להתקרב למפשיר?

ת. היילדיים שמנעו אותו מדברת עם נביות ידעו שיש תקלת וראו את המים על הרצפה

ש. את מיזמתך אמרת להם להיזהר מן המתיקן.

ת. כן, אמרתי להם שיש תקלת" (עמ' 42 שוי 11-15)."

29. בנסיבות אלו, בהן האם ידעה על פגם במתיקן, המציג מ شأن זהירות, הותרת תינוק קטן, זוחל, בן כ- 10 חודשים, הנעור בחפצים כדי ללכט, תחת השגחתם של ילדים בני 10 ו- 12, הינה התרשלות מצד האם. לא די באזהרת כללית כפי שמתארת האם שהזירה את האחים. ילדים בני 10 ו- 12, לא תמיד מסוגלים להשיג באופן צמוד על זחילהו של תינוק ולא פלא שבעת התאונה, האחים היו היטה בחדרה, עם המחשב (עמ' 26 שוי 18). בנסיבות בהן קיים מגע בדרכו של התינוק, היה צורך בהשגה צמודה, כפי שرك מבוגרים יכולים לבצע או לחילופין, היה על ההורים לגדר את המקום או להוציא את המתיקן לחדר סגור שאליו התובע לא יוכל להגיעה.

30. זאת ועוד, האח העיד כי האם לא הזירה אותו מפני התקלה במתיקן, וכי ידע על התקלה במתיקן רק לאחר התאונה. בהמשך העדות תיקן ואמר כי הוא לא זוכר אם הזיהר בקשר לתקינות המתיקן (עמ' 26 שוי 5-17). בנסיבות אלו, נראה כי אף אם אמין לגרסת האם לפיה היא הזירה את האחים לפני יציאתה בקשר לתקלה במתיקן, האזהרה לא הייתה מפורשת וברורה, באופן שתותיר רושם מספיק אצל האחים אודות הצורך בהשגה צמודה מפני התקרכובתו של התובע למתיקן.



בית משפט השלום בירושלים

ת"א-10-31255 קריוף(קטין) ואח' נ' נביות טבע הגליל בע"מ ואח'
ת"א-14-56109 נביות הטבע הגליל בע"מ ואח' נ' קריוף ואח'

- .31. לבסוף, לא שוכנעתי כלל כי האם אכן כיבתה את המתקן כפי שהצהירה והעידה. עדות האם בעניין זה אינה נתמכת בראייה נוספת. האב העיד כי לא ראה את אשתו מנטקתו את המכשיר אלא שמעל לכך מאשתו (פרוטוקול הדיון מיום 30.1.2014 עמי 12 שוי 16) ועודות מר שניידרמן מעלה תהיות ממשיות באשר לנכונות גרסת האם בעניין זה.
- .32. על פי עדותה של האם, היא כיבתה את המכשיר בשעה 00:5 בלילה. התאונה אירעה בסביבות השעה 00:12:00 (עמ' 42 שוי 20). מר שניידרמן העיד כי שעתים לאחר מכן כיבוי המתקן לטמפרטורת המים יורדת ל-55 מעלות, וכעבור שעה נוספת ל-37 מעלות (עמ' 51 שוי 11-7). בנסיבות בהן נגרמה לתובע כויהה חמוצה, לא ניתן לקבל את גרסת האם לפיה, היא כיבתה את המתקן בשעה 00:5 בלילה, שבע שעות לפחות לפני התאונה.
- .33. התובעים טוענים כי אין לבסס ממצאים על עדותו של מר שניידרמן בהיותה עדות סבירה ובהדריך יכול לבחון את המתקן. (סעיף 26 לסיומי התובעים).
- .34. אין בידי לקבל טענות אלו. עדותו של מר שניידרמן באשר לטמפרטורת המים במתקן אינה עדות סבירה. מר שניידרמן, כמנהל מרכז שירותים לאומי של נביות, תפקיד המשלב לפי עדותו ניהול וידע בהנדסה, העיד על נתונים אלו מתוך ידיעתו ולא מתוך סברה. לתובעים, שהינם הנتابעים בתיק המאוחד, נתנה הזדמנות להשלים את ראיותיהם לאחר חקירותו של מר שניידרמן, בכל הנוגע לחלקים בהתרשות, והם בחרו שלא לעשות כן. לא הייתה כל מניעה מצד התובעים לבדוק את הטענות של מר שניידרמן בקשר לטמפרטורת המים, שכן לשם כך היה בבדיקת דגמים מסוגו של המתקן ולא את המתקן עצמו.
- .35. ההימנעות מהציג ראיות פועלת לחובתם של התובעים במישור הראיטיג, "שהרי מונחים" בעל דין בחזותו שלא ימנע מבית המשפט דרישה שהיא לטובתו, ואם נמנע מהבאת דרישה לרלבנטית שהיא בהישג ידו, ואין לכך הסבר טביר, ניתן להסיק שאילו הובאה הדרישה, הייתה פועלת נגדו" (ע"א 78/548 פלונית נ' פלוני, פ"ד לה (1) 736).
- .36. מכאן עולה המסקנה, כי האם לא כיבתה את המתקן זמן מספיק קודם ליציאתה מן הבית. עובדה זו מחזקת את המסקנה בדבר התרשות האם, שעל אף שידעה על פגס במתקן, לא כיבתה אותו והותירה תינוק בן 10 חודשים, שוזחל ונעור בחפצים לשם תמיכה, להשגת אחיו בני ה- 10 ו- 12, מבלי שהזהירה אותו מפני הסכנה ולא שטרחה למנוע את גישתו של התובע למתקן הפגום.



בית משפט השלום בירושלים

ת"א 10-05-31255 קרייף(קטין) ואח' נ' נביות טבע הגליל בע"מ ואח'
ת"א 14-02-56109 נביות הטבע הגליל בע"מ ואח' נ' קרייף ואח'

חלוקת האחריות בין נביות ובין ההורים

37. האם טוענת כי היא הודיעה לנביות על הפגם במתוך קודם יציאתה לסיורים בבנק (עמ' 42 שוי 13), וכי נציגיה הבטיחו ליצור עמה קשר במהלך היום (סעיף 8 לתחביר האם).

38. נביות טוענת כי מתייעוד השיחות ב秘书ים (המשך מס' 11) עולה, כי האם הודיעה על הנזילה לראשונה רק בשעה 12:12, כ- 22 דקות לפני שהתוועים התקשרו פעם נוספת בשעה 13:03 והודיעו על התאוננה.

39. בשים לב לשעה הנΚובה במסמך מס' 11 בכל הנוגע למועד הדיווח על הנזילה, ובשים לב לשעת תאונה המשוערת, בין 00:12-00:13 (לפי עדות האם בחקירה ביום 19.5.2014 עמ' 42 שוי 22) או בסביבות השעה 00:11 (לפי עדותה של האם בקדם המשפט שהתקיים ביום 23.5.2012), אין להוציא מכלל אפשרות כי השיחה אודות הנזילה התקיימה לראשונה סמוך מאוד לאירוע.

40. אלא שהתוועים טוענים כי המסכים אינם קבילים להוכחת אמיתות תוכנם בהיותם עדות שמיעה שאינה חוסה תחת החריגים הקבועים בפקודת הראות [נוסח חדש], התשל"א – 1971 (להלן: פקודת הראות), ולכן אין להסיק מהם בדבר שעת השיחות או תוכן.

41. אפנה לדון בעת בקבילותם של המסכים.

42. המסכים שהינם פלטי מחשב, קבילים להוכחת אמיתות תוכנם רק אם נערכו על ידי מוסד במהלך פעילותו הרגילה של המוסד (ראו הגדרה של "רשומה מוסדית" בסעיף 35 לפקודת הראות), ורק אם מתקיים בהם התנאים הקבועים בסעיף 36 לפקודת הראות הקובע כדלקמן:

36. (א) רשומה מוסדית תהא קבילה להוכחת אמיתות תוכנה בכל הליך משפטי, אם נתקיים כל אחד מהלא-

(1) המוסד נהג במהלך ניהולו הרגיל, לעורך רישום של האIRONUN נשוא הרשמה בסמוך למועד התרחשות;

(2) דרך איסוף הנתונים נשוא הרשמה ודרך עריכת הרשמה יש בהן כדי להיעיד אמיתות תוכנה של הרשמה;

(3) הייתה הרשמה פלאט- הוכחה בנוספ, כי-

(א) דרך הפקת הרשמה יש בה כדי להיעיד אמיןותה;



בית משפט השלום בירושלים

ת"א 10-10-31255 קריAAF(קטין) ואח' נ' נביעות טבע הגליל בע"מ ואח'
ת"א 14-02-56109 נביעות הטבע הגליל בע"מ ואח' נ' קריAAF ואח'

(ב) המוסד נוקט, באורח סדר, אמצעי הגנה סבירים מפני
חדירה לחומר מחשב ומפני שיבוש בעבודת המחשב.

43. הגב' זכרוני, שבעת האירוע ניהלה את צוות האיכות של הנביעות וטיפלה בפניות הציבור, הצהירה אוזות נהלי העבודה של נביעות וציינה כי "כל השיחות מתחודות במחשב" (סעיף 2 לתחtier). בחקירהה ציינה הגב' זכרוני את סוג התוכנה לניהול ל��וחות שבה עשתה שימוש נביעות בעת האירוע- AS 400 - ועל אף שאישרה כי היא אינה יודעת מה המפרט של התוכנה, ציינה כי נביעות הפסיקו לעשות שימוש בתוכנה מזה מספר שנים, וכי "היום יש הרשות רק לשני אנשים נביעות להיכנס לתוכנה... זאת אומרת לא יכול להיות מצב שהוא עבד על מנוי אחר ואז הגנתי וצימתי מסכים של ל��וח אחד" וכי לא יכול להיות שהושמט חלק מן התיעוד כיוון "יש רצח מתחילה החתקשות". (עמ' 32 שוי 26 עמ' 33 שוי 1).

44. עדותה של הגב' זכרוני מהינה עלי, והוא בה כדי ללמד כי נביעות נוהגת במהלך העסקים הרגילים לעורך רישום של כל פניה של ל��וח בזמן התרחשותה, וכי היא נוקטת אמצעי הגנה סבירים מפני חדירה לחומר המחשב, בהתאם לתנאים הקובעים בסעיף 36 לפקודות הראות.

45. התובעים טוענים כי מנתוניםعلילים מן המסכים עולה כי ישנים שיבושים בתיעוד השעה המדויקת שבו מתקיימות השיחות, ולכן אין לקבל את המסכים כראיה לאמתות תוכנם. כך למשל, ניתן לראות במסק' מס' 11 פניה מן השעה 13:03, לאחריה פניה מהשעה 10:37 ולאחריה פניה מן השעה 13:31. וכן במסק' מס' 16, anno מוצאים שיחה שהחלה לכאורה בשעה 10:46 ומשיכה בשעה .11:30

46. הגב' זכרוני הסבירה את השימוש המתואר וציינה, הן בתקהיר (סעיף 23) והן בחקירהה (עמ' 33 שוי 4-17, עמ' 36 שוי 1-3), כי המערכת פועלת כך, שככל זמן שלא נעשה לה ריענון, היא מתעדת את המועד שבו הסתימה השיחה עם הלוקה הקודם. עוד ציינה הגב' זכרוני, כי המערכת פועלת כך שהיא מڪיצה לכל שיחה שלוש שורות ולאחר שמשטיימת קצבת השורות (שלוש שורות) המערכת מתרעננת בצורה אוטומטית ואז השורות הנוספות מתעדות את השעה המדויקת שבה התבצעה השיחה. הגב' זכרוני מצינית כי השימוש קורה בעיקר כאשר השיחה האחורונה נוהלה עם נציג שהוא לא נציג שירות שכן, אצל נציגי שירות לנוכח המספר הרב של הפניות המערכת מתרעננת באופן תמידי.

47. עדותה של הגב' זכרוני קוהרנטית ומותאמת היטב עם תיעוד השיחות והרצף שלhn. עדותה מהינה עלי והוא נסמכת בין היתר במסק' מס' 16 ממנו עולה בבירור כי תיעוד השיחה נקטע לאחר



בית משפט השלום בירושלים

ת"א 31255-05-10 קריוף(קטין) ואח' נ' נביות טבע הגליל בע"מ ואח'
ת"א 56109-02-14 נביות הטבע הגליל בע"מ ואח' נ' קריוף ואח'

שלוש שורות של אחריותם מופיעה שעה מאוחרת בلمعلاה מרבעים דקוט. כך גם ניתן להסביר את השיבוש בשעה 37:10 המופיע במס' 11. במיוחד נוכח העובדה שהגב' ינית אחרון אינה נציגת שירות (ראו עמי' 36 שוי' 11), ולכן המערכת שלה אינה מترעננת בתדרות גבולה וכן השיחה שתועדה כאילו החלה בשעה 37:10, החלה למעשה בשעה 31:13 והגב' ינית לא רענה את המערכת לאחר שיחה שהיא נלה עם לקוח אחר בשעה 37:10. (בשולי הדברים עיר, כי אני מסכימה להurret הנتابעות בקשר לטיעות הטכנית שנפלה בתיאור המסכים על ידי הגב' זכרוני (עמי' 36 שוי' 15 ראו סעיף 87 לסיומי הנتابעות)).

48. דומה כי אין חולק, כי מערכת שכל ייעודה הוא תיעוד שיחות עם לקוחות, צריכה להתנהל באופן מדויק יותר מזו שניהלה נביות בעת האירוע. יש לקוחות כי המערכת החדשה שבנה נביות משתמשת היום אינה פועלת באופן המתוור. מתיאור המערכת עולה, כי במקרים שבהם התנהלה שיחה בין לקוח לבין נציג שאינו נציג שירות, והשיחה אינה עורכת יותר מ-3 שורות, יכול והמועד המתועד במערכת אינו משקף את המועד האמתי שבו התקיימה השיחה. אמנם הגב' זכרוני מצינית בעדותה כי ככל מקרה השיחה מועברת קודם כל דרך נציג שירות וכן ניתן להתחקות אחר השעה, אך לא ברור עד כמה ניתן לדijk בדרכ' זאת.

49. עם זאת, למורות הליקויים שתיארתי בכל הנוגע לתיעוד שעות השיחות, הליקוי המתואר לא פגע בתיעוד השיחות עם ההורים, וכן אין בו כדי לפגום באמונות תוכן. אסביר את מסקנתי.

50. השיחה שבאה מדווחת לראשונה על נזילה, מתועדת בשעה 42:12. השיחה לא ארוכה יותר משלוש שורות וכן יתקן בהחלט כי זו אינה משקפת את השעה האמיתית שבה אירעה השיחה. במיוחד נוכח הדבר, אם אניה כי הגב' מרינה גבריאלוב, שתיעידה את השיחה, אינה נציגת שירות וכן השיחות עצמה אינה מתרעננות באופן תקין. ואולם, משמעות הדבר היא כי השיחה עם האם נערכה מאוחר לשעה הנקובה במס' 11, ולא בשעת הבוקרقطעת האם.

51. אשר על כן, מסקנתי היא כי ההורים הודיעו לנביות על הפגיעה במתקן סמוך מאוד למועד האירוע, ובנסיבות אלו לא ניתן לומר כי ההשתאות של נביות בתיקון הפגיעה לא רק.

52. לעומת מונח צורך אצינו, כי גם לו הייתה מגעה למסקנה כי הדיווח על הנזילה היה בשעת הבוקרقطעת האם, אני סבורת כי הודעה של נציג נביות לפיה הטכני יגיע לבחון את המתקן ביום 22.10.08, היינו בתוקף שלושה ימים (ראו מס' 10) מצביעה על התנהלות לא תקינה של נביות. בנסיבות אלו, היה על ההורים להרחיק את המתקן הפגום מן התובע, לפחות עד לבואו של הטכני.



בית משפט השלום בירושלים

ת"א 10-31255-05 קריוף(קטין) ואה' נ' נביות טבע הגליל בע"מ ואח'
ת"א 14-56109 נביות הטבע הגליל בע"מ ואח' נ' קריוף ואח'

.53. על פי ההשופה המקובלת, מעשה התרששות כשלעצמו, אינו שולל את הקשר הסיבתי בין המזיק המקורי לבין הנזק. זאת להבדיל ממעשה מכובן או פיזי, ולפי דעתות מסוימות גם התרששות חמורה, שיש בהם כדי לנתק את הקשר הסיבתי בין המזיק המקורי, לעניינו, נביות, למזיק המאוחר, לעניינו ההורם (ראו (ג') טדסקי, י' אングולד, א' ברק, מ' חשיין, ד'וני הנזקיון – תורת הנזקיין הכללית (מהדורה שנייה, תשלי"ז, עמ' 205-206).

.54. במקרה דנו, על אף שההורם ידעו כי המזקן פגום ויכלו למנוע את הנזק בצורה קלה ויעילה, לא ניתן לומר כי התנהוגות מהוועה התרששות חמורה המנתקת, לפי חלק מן הגישות, את הקשר הסיבתי בין המוחלט המקורי של נביות ובין הנזק. לכן, יש לחלק את האחריות בין המעורבים בהתאם לעקרונות השיפוי (ביחס לאחיזותם לנזקי התובע) והאשם התורם (ביחס לתביעתם העצמאית של ההורם).

.55. בשים לב לכך שהפוגם במתיקו היה נסתר, ולא ניתן היה להסיק מן הנזילה שהתגלה ב extern يوم האירוע, כי ברז הביטחון של המים החמים אינו תקין, ומן הצד השני, בשים לב לכך שהיה על האם להזהיר מפני הסכנה הנובעת מהמזקן, דזוקא משום שלא היה לו מושג מהו טוב הפגם, ולכך שביקלות רובה יכולה להרחיק את המתיקן מפני התובע, ראוי לנכון להטיל על ההורם 20% מן האחריות לנזקי התובע ולנזקם העצמאי.

הנזק

הנקות הרפואית

.56. מטעם התובעים הוגשה חוות דעת של ד"ר יצחק טוכמן, מומחה בתחום הכירורגיה הפלסטית, במסגרתה תיאר כי לתובע נגרמה כויה בשטח של כ- 4% משטח גופו – באמה השמאלית, וכי ביום הוא סובל מצלקות מריפיפוי משני של כויה בחלק ניכר של האמה. עד ציון, כי בשורש בגב כף היד נמצאת צלקת עבה ש מגבילה את הכיפוף ההפוך של כף היד. המומחה הוסיף כי בעקבות גידילתו, התובע יזדקק לעבוור בעתיד שני ניתוחים לשחרור הקונטרקטורות, שאთ עלותם הערך ב- 40,000 ש"ח. לבסוף, המומחה קבע כי לתובע נותרה נכות צמיתה בשיעור 20% וכי לאור גילו הצעיר יש להפעיל את תקנה 15 לתקנות הביטוח הלאומי כך שנכותו הצמיתה תעמוד על 30%.



בית משפט השלום בירושלים

ת"א 31255-05-10 קרייאף(קטין) ואח' נ' נביות טבע הגליל בע"מ ואח'
ת"א 56109-02-14 נביות הטבע הגליל בע"מ ואח' נ' קרייאף ואח'

.57. מנגד הנتابעים הגיעו חוות דעת של ד"ר אברהם נוימן, שציין כי לטובע נותרו צלקות כויהה היקפיות באמה השמאלית וצלקת כויהה בגב כף יד שמאל המזוכות את התובע בנסיבות צמייתה בשיעור 10%, כאשר לשיטתו, הצלקות אינן גורמות לכל בעיה פונקציונאלית והפרעה בתנועה.

.58. נוכח הפרער בין חוות הדעת, מונתה מומחית מטעם בית המשפט, ד"ר רוזנברג-הגן (להלן: המומחית). המומחית מתארת בחוות דעתה מיום 8.8.2012, שתי צלקות בולטות ומכוורות האחת באמה בגודל 18 X 10 ס"מ והשנייה בגב כף היד בגודל 7 X 3 ס"מ. את מצבו של התובע היא מתארת כך: "מדובר בתינוק שנכוכה ממים רותחים ונושא צלקות באמה וגב כף היד. באמה הצלקות כמנע היקפיות בקטע קטן אבל מעל הפרק אין היקפיות. כתע הצלקות הן היפטרופיות וצבען לבן-שלב בשנות סופי של הצלקות. אין הגבלה תפקודית בתנועה, וכנראה לא יזדקק בעתיד לנתחים נוספים. הסיכוי להחמרה בתנועה הוא קטן ממש שבאזור הפרק הצלקת אינה צירקולרית".

.59. בהמשך, ציינה המומחית כי מקור ההבדל בין חוות הדעת שהגיבו הצלדים נעוץ בתאריך ערכות הבדיקה על ידי שני המומחים, שכן המומחה מטעם התובע ערך את הבדיקה במועד שבו הצלקות היו עדין היפטרופיות. בסיכומו של דבר, המומחית קבעה כי לטובע נותרה נוכחות צמייתה בשיעור 10%, ולאחר הפעלת תקנה 15 בשל גילו העדר של התובע, 15% (ראו תשובה אי' לשאלות החבורה).

.60. המומחית זומנה לחקירה על חוות דעתה ביום 14.5.19. במהלך החקירה, בין היתר, להסביר מה מקור ההבדל בין קביעותו של ד"ר טוכמן, המומחה מטעם התובע, לבין קביעותיה שלה. המומחית ציינה כי היא מסכימה שד"ר טוכמן בדק את התגובה במצבו היה שונה ממה שהיה במועד בו היא בדקה אותו ומכאן השוני בחווות הדעת (פרוטוקול מיום 19.5.14, עמ' 32 שוי 25). בהמשך, המומחית השוויה בין תמונות שצולמו ע"י ד"ר טוכמן לבין תמונות שהיא צילמה, וציינה כי בתמונות של ד"ר טוכמן רואים צלקת שעדיין אדומה, קצרה מכווצת עם כויצתה קלה ולעומת זאת בתמונה שהיא צילמה נעלמה כמעט לגמרי (עמ' 33 שוי 11). לשיטתה לאור מהלך זה, יש לצפות בעתיד שלא תהיה כויצתה נוספת. (עמ' 33 שוי 13). (יצוין בהקשר זה כי התמונות שהוגשו על ידי התובעים ונסרקו לתיק בית המשפט אינן תמונות עדכניות. התמונות העדכניות שצילמה המומחית הוגשו בניר במהלך חקירתה והן סומנו ת/7 – ת/4 (עמ' 34 לפרטוקול הדיוון)).

.61. לגבי הצלקת באוזור שורש כף היד, המומחית מסכימה כי במועד ערכות הבדיקה על ידי ד"ר טוכמן (הבדיקה השנייה נערכה למעלה משבטים לאחר התאונה) הצלקת הייתה אדומה, גדולה, היפטרופית, בולטת ומכווצת. לעומת זאת, מצבה של הצלקת במועד הבדיקה שלה (כמעט ארבע שנים



בית משפט השלום בירושלים

ת"א 10-31255 קריוף(קטין) וachs' נ' נביות טבע הגליל בע"מ ואח'
ת"א 14-56109 נביות הטבע הגליל בע"מ ואח' נ' קריוף ואח'

לאחר התאונה) שהיא הייתה לבנה, בשלה, קשה אך לא היקפית וצירקולרית מצד הדורסלי של היד (עמ' 33 שוי 22). לשיטתה, צלקת בחלק הדורסלי של כף היד לא גורמת להגבלה בתנועה, ובנקודה זו היא חולקת על קביעתו של ד"ר טוכמן (עמ' 33 שוי 26). המומחית העידה כי לאור ניסיונה רב השנים, היא סבורה שבמצב של כויה בגודל שיש לתובע, הממוקמת באזור גב כף היד בחלק הדורסלי, המצב ילק' וישתרפ' והכויה תישאר באותו גודל כשהעור מסביב ימתוח כיוון שהוא יכול להימתח יותר מהצלקת, כפי שהודגס בהבידקתו במסגרתה התובעת הצליח להפיק את כל התנועות במלואן (עמ' 33 שוי 31-28). כך גם בהמשך החקירה, המומחית שבה על עמדתה לפיה, לא תהיה לתובע הגבלת תנועה בעתיד, שכן בעתיד רוב העור הרך ימתוח יותר מאשר העור הקשה ואז לא תהיה לו מגבלה בתנועה (עמ' 35 שוי 27). המומחית נשאלת על ידי ב"כ הנتابעים האם נכוותו של התובע היא אסתטית ולא נכות המגבילה את תפקוד ידו, והשובה על כך בחיבור (עמ' 38 שוי 27).

.62 המומחית ענתה לכל השאלות וסבירה הסברים משבנים. לאור כל האמור, ובשים לב לכך שבידיקת התובע העדכנית ביוטר נערכה על ידי המומחית מטעם בית המשפט ולכך שחקירתה לא הביאה לכל שינוי מקביעתה בחומר הדעות ובתשובות לשאלות ההבראה, אני מצאת את קביעתה לפיה הנכונות הצמייה של התובע היא בשיעור 10%. להשלכות גילו הצער של התובע, שבגינו המומחית העניקה לו 5% נוספים, ATIICHIS בעתק קביעת שיעור הפיצוי.

זק לא ממוני

.63 בהתחשב בנוכות שנקבעה, תקופת האשפו והתיפורים להם נזק התובע (12 ימי אשפו, זיהום וטיפולenganтиבטייה, טיפולים בצלקת במשך שנה כולל חיפויות לחץ), ובהתחשב בגילו הצעיר של התובע, ובמראה הצלקות מהן התרשםתי באופן בלתי אמצעי, כפי שניתן להתרשם גם מן התמונות שסומנו ת/4 – ת/7. לאחר שלקחתי בחשבון את המיקום של הצלקות, לאורך כל האמה כולל הקצה של כף היד, ואת העובדה שברוב עונות השנה, הצלקות חשובות לעיני כל. ולאחר שנטתי דעתך להשערה של הצלקת ולהוסיף הביטחון שהיא גרמה בעבר ותגרום בעתיד בנסיבות השונות בחני התובע: במעבר בין גן לגן, בגיל החתגרות, במעבר בין בתיה הספר, בגיל הבחירה והnishean, בנסיבות יחסית רומנטיות, ובמעבר בין מקומות העבודה, ראייתי לפ███ לתובע פיצוי בסכום של 135,000 ש' בגין הנזק הלא ממוני.



בית משפט השלום בירושלים

ת"א 10-05-31255 קריית(קטין) ואח' נ' נביות טבע הגליל בע"מ ואח'
ת"א 14-02-56109 נביות הטבע הגליל בע"מ ואח' נ' קריית ואח'

גريעה מכוشر ההשתכרות

.64. בהתחשב בכך שהנכונות שנקבעה לתובע בגין הצלקת היא אסתטיטית בלבד, יש להעניק לתובע פיצוי גלובלי על גريעה מכוסר ההשתכרות, תוך התחשבות בהשפעה שיש לمراجعة הצלקת על הביטחון והדימוי העצמי של התובע, בעיקר בראיותן עובדה ובעת מעבר למקום עובדה אחד לשנהו, וכפועל יוצאה על התפקידו. על השפעת הדימוי העצמי על התפקידו ראו פסק דין של כבוד המשנה לנשיאה (כתוארו אז) אי ריבליין בע"א 9873/06 כלל חברה לביטוח בע"מ נ' פפו, פיסקה 7(22.3.09)). לנוכח האמור רأיתי לפסוק לתובע פיצוי בסכום של 45,000 ש' בגין ראש נזק זה.

עזרה ההורים והוצאותיהם

.65. בהתחשב בתיקופה בה שבו ההורים לצידו של התובע וסעדו אותו, ותוך שנלקחו בחשבון הוצאות סבירות בעבר, לרבות בגין ההוצאות המפורטות בקבלה שצורפו לנצח הרם (בסק של כ- 4,000 ש'), אני פוסקת סכום גלובלי בסך 10,000 ש'. סכום זה לאחר הפקחת האשם התורם בשיעור של 20%, עומד על 8,000 ש' .

סוף דבר

.66. הנتابעות ישולם לתובע סך של 180,000 ש' לטכום יתרוסף שכר טרחת עו"ד בשיעור 23.6% כמו כן, יישאו הנتابעות בהוצאות המשפט בהן נשאו התובעים. סכום זה, כמעט שכר טרחת עו"ד והוצאות המשפט, יופקדו בתכנית חיסכון בנקאיות צמודה למזה, לטובת התובע, ולא ניתן יהיה למשוך ממש כספים עד הגיע התובע לגיל 18 אלא אם יקבע אחרת על ידי בית משפט מוסמך.

.67. ההורים ישולם לנتابעות סך של 28,000 ש' (סכום זה מהוות 20% מהתוכום שנפסק לתובע לאחר קיוזו סך של 8,000 ש' אותן חובות הנتابעות להורים באופן עצמאי). לטכום יתרוסף שכר טרחת עו"ד בשיעור 23.6%. כמו כן, יישאו ההורים בהוצאות המשפט בהן נשאו הנتابעות. הסכומים ישולם תוך 30 ימים.

ניתן היום, י"ח אב תשע"ה, 03 אוגוסט 2015, בהעדר הצדדים.



בית משפט השלום בירושלים

ת"א 10-31255 קריינפ (קטין) ו Ach' נ' נבייעות טבע הגליל בע"מ ואח'
ת"א 14-56109 נבייעות הטבע הגליל בע"מ ואח' נ' קריינפ ואח'

נָרְם אַיִלְן, שופטת

בָּרוּךְ מְשֻׁבֵּט אֱנוֹן בְּנֵי שְׂעִיר בְּרִיאָה
שְׁמַעְנָה זָה וְכָל וְבָנָה בְּרִיאָה